

[L. D. Rasmussen.]

Lempelser foreslaas opretholdt; denne Ordning er meget uheldig og absolut uretfærdig, men man ser bort derfra og opretholder denne Deling af Politiet i Statspoliti og kommunalt Politi; det er imidlertid uheldigt, fordi man ikke skarpt kan forme en Delingslinie med Hensyn til de Opgaver, der paa-hviler hvert af disse Korps; selv om Delingslinien kunde skabes, vilde det i det daglige Arbejde være upraktisk og urimeligt strengt at opretholde den. Hvordan man nu end ser paa det, er det en uløselig Opgave, hvis man vel at mærke skal kæde det sammen i Rimelighed og Retfærdighed. Ordningen medfører, at en ganske uforholdsmæssig Part af den økonomiske Byrde hviler paa Bykommunerne, medens derimod Amtskommunerne og Staten slipper forholdsvis billigere. Uretfærdigheden er, synes jeg, ganske aabenlys, og vi bør derfor skride til en virkelig rational Ordning. Dette kan opnaas ved at støtte den Tanke, som er nedlagt i Kommissionens Flertals Forslag, og i Haab om, at Fornuften vil sejre paa dette Omraade, som den jo saa tidt har sejret, ganske vist efter svære Brydninger, vil vi fra vor Side gerne deltage i det Arbejde, som jo vil følge efter en antagelig Nedsættelse af et Udvalg til en videre Behandling af det foreliggende Lovforslag.

Bouet: I det foreliggende Lovforslag opretholdes Delingen af Politiet i Statspoliti og i kommunalt Politi. Ministeriet har her fulgt Mindretallet indenfor den Kommission, som i 1925 blev nedsat for at forberede en Revision af Politiloven. Flertallet foreslog som bekendt, at der skulde oprettes et for hele Landet gældende Statspoliti, et Enhedspoliti, og teoretisk er et saadant Statspoliti muligvis det rigtigste. Der kan fremføres adskilligt til Gunst for denne Ordning, saaledes: at man faar en større Ensartethed i Arbejdet og en bedre Fordeling af Manskabet. Der er adskillige Kommuner, som maaske er lidt karrige med deres Politi, medens andre er mere large, og derved kan man med den nuværende Ordning have en forholdsvis større Politistyrke i en Kreds end i en anden. Saadant kan naturligvis undgaas ved et Statspoliti, man vil saa bedre kunne udnytte Dygtigheden indenfor de enkelte Politimænds Kreds, man har større Mulighed for at anbringe Politimænd paa de rigtige Pladser. Til Trods for, at der kan anføres forskelligt til Gunst for et Statspoliti, tror jeg alligevel, det er urigtigt paa nuværende Tidspunkt at forlade den prøvede Ordning,

man har, og foretage en saa radikal Ændring, som det vilde være at gaa over til et fuldstændigt Statspoliti. Hovedaarsagen for Flertallet i den omtalte Kommission til at gaa over til Statspoliti var vel nok af ren økonomisk Karakter, idet man ønskede, at Staten skulde overtage i hvert Tilfælde største Delen af Udgifterne til Politiet. Man var klar over, at hele Udgiften, som paa Regnskabet for 1923—24 androg ca. 12 Mill. Kr., kunde man ikke lægge over paa Staten, men det viste sig, at selv indenfor Flertallet kunde man ikke blive enig om, hvordan man da skulde foretage Delingen. Et Flertal ønskede en Fordeling saaledes, at Udgifterne for Staten blev ca. 4 Millioner, medens et Mindretal ønskede det fordelt saaledes, at det blev ca. 9 Millioner. Hvis man skulde foretage den Ordning nu, vilde det sikkert blive overordentligt vanskeligt at faa en rigtig Fordeling. Jeg tror derfor, det er rigtigt, at Ministeriet er blevet staaende ved den nuværende Ordning; det, det gælder om, er at faa rettet de Skavanker, der har vist sig at være ved den.

Fra Tilhængere af den nuværende Ordning fremføres — og jeg tror det er rigtigt — den store Fordel, der er, ved at Politiet er kendt med den Befolkning, det skal virke iblandt. Ikke mindst i København er det af stor Betydning, at de enkelte Politibetjente kender den Befolkning, hvis Tjenere de skal være, men som de ogsaa til en vis Grad skal lede, og jeg ved, efter at have undersøgt Spørgsmaalet, af hvor stor Betydning det f. Eks. er, at der i de vanskelige Kvarterer er Betjente, som er nøje kendt med Befolkningen. Et Par enkelte Betjente, som ved, hvordan de urolige Hoveder indenfor den Kreds skal behandles, kan udrette meget mere end 10 Betjente, som ikke er kendt med den Del af Befolkningen. I København udvælges Politiet meget omhyggeligt, Betjentene maa gennemgaa en Uddannelse, som medfører, at de er ganske fortrolige med Befolkningen, og derfor tror jeg, det er af den største Betydning at bevare dette kommunale Politi.

En anden Ting er, at det sikkert er rigtigt, at man efterhaanden paa Lønningsomraadet, Pensionsomraadet o. s. v. arbejder hen til en vis Ensartethed, som muliggør en Overgang fra det ene Politi til det andet, og her synes jeg, Ministeriet i det foreliggende Forslag, selv om der naturligvis kan være nogle Indvendinger at gøre, i det store og hele har været heldigt med de foreslaaede Ændringer. De gaar